

»Ti bogatin ali bogatinka, toliko imaš srajc, da še sam ne veš, koliko. Če te pa siromak zanjo poprosi, pa praviš, da nimaš nobene. Ali misliš, da boš na vse veke živel? Tudi zate bo prišel sodni dan kakor za reveža. Takrat boš pa ti za revežem srajco nosil in mu jo ponujal, revež te pa še pogledal ne bo, niti ne bo hotel vzeti tvoje srajce. Kako bi te pogledal, ko bo pa sam imel vsega dosti!«

Tako je šla beseda naprej, bogata Grdinova mama se je pa na tihem izmotala iz hiše in mu je srajco prinesla.

O, kadar je hotel, je tudi Joža znal poprijeti siromaka ali bogatina, nič se ni oziral ne na desno ne na levo. Kdor varčuje z jezikom, ta kruha strada ali pa srajce nima. Tudi Joža je poznal to in tako modrost.

Meseca maja tistega leta je bilo pred novo mašo sosedovega gosпода. Ženske, ki so delale v ledinah na polju, so začele govoriti, da se Joža, stalen gost naših ledin, od nobenega kraja več ne prikaže. Ali je bolan ali kaj mu je? Saj se je vendar tako veselil priti na novo mašo.

Pa se je raznesla po vaseh novica, da so Joža potegnili mrtvega iz Save.

Otroci so si oddahnili ob tej novici. Nekatera pobožna duša pa je pomolila zanj nekaj očenašev, da bi mu bil Bog v nebesih milostljiv. Saj mu je hotel služiti pri oltarju, na prižnici in v cerkvi, pa ni mogel premostiti ovir in zaprek, ki so tiste dni vodile in peljale do zaželenega cilja.

Franeka Zupančič

Marijina grlica

Ilustriral Fr. Uršič

Devica je sedela pod palmo kraj vodnjaka blizu mesteca Menfi in tkala haljo ljubljenu Detetu.

Mali Egipčani so se igrali, delali iz ilovice ptičke, vrabee, vrane in druge ptičke, okorne, enolične, vegaste. Toda ugajali so jim in razpostavljali so jih ob vodnjaku.

Izzivali so malega Jezusa, naj naredi še on kaj lepega.

Jezušček je vzel glino in takoj oblikoval dvoje grlic. Bili sta lični, ljubki, nežni in vsi dečki so ju občudovali. Marija sama je rekla:

»Škoda, da nista živi!«

»Mamica,« je del deček, »zgori se tvoja volja!« in dihnil v ilovnati ptički. Že sta bili belosrebrni, s črnim paskom ob vratu, rožnatih nožic in kljunčkov in čudovito blestečih oči. Razprostrli sta peruti in zagrulili.

Krdelce otrok je bilo začudeno. Potem so zarajali okrog vodnjaka.

Ena izmed grlic je zletela in sedla božji Materi na ramo; vsa srečna je trepetala...

Druga pa je zletela na palmo. Marija jo je klicala... Ni hotela čuti. Uboga neumnica! Zdelo se ji je morda lepše v prostosti kakor v bližini Marije.

Toda »kra, kra«, jo je pregnal dalje in odletela je na poganski tempelj, kjer so se zabavali neotesani ptiči.

Sprejeli so jo prijazno. In vsa domišljava se je radovala njih poklonov. Občudovali so njeno lepo perje.

Toda kaj kmalu so se začeli prerekati, topli so jo in stari vran jo je prijel za nožici ter jo vrgel v žleb, kjer je bila umazana voda.

Na večer pa se je vrnila vsa umazana in oskubljena na dom svete Družine. Izgubila je vse najlepše perje.

S kljunčkom je potrkala boječé na okno. Sveti Jožef ji je odprl.

Jezušček jo je skopal in ji vrnil perje. Dal ji je zobati in potem pokaral.

»Pazi! Ti ne ljubiš moje Mamice!« ji je del. »To je slabo znamenje. Noriš s poganskimi ptiči, namesto da bi ostala pri svoji lepi sestrici. To ni lepo. Boj se kragulja Horusa, ki ga časte Egipčani, in ki je hudi duh, pokrit s perjem. Če te vidi, je po tebi.«

Tudi sestra grlica jo je svarila. Revica je obljubila, da bo previdna.

Toda naslednje jutro je zbežala skozi odprto okno. Zaželela si je svobode in prebila je zopet dan v slabi družbi. Na večer se je vrnila zopet vsa razmršena in okrvavljena.

Ni si upala potrkati na okno in sedla je na neko drevo.

Ugledala jo je Marija, zamislila se ji je in ji je pomignila. Sramovala se je in ni hotela priti.

Tudi Jezušček jo je klical zaman.

Jožef ji je natresel na okno zrna. Nič! Zaman!

Toda glej, naenkrat prileti velik kragulj izza Horusovega svetišča. Spusti se na drevo in na grlico, jo zagrabi s kremplji ter jo odnese na streho templja in použije.

Druga grlica je z Marijine rame videla žalosten dogodek, se preplašila in srcece ji je trepetalo.

»Dragica,« ji je šepetal Jezus, »ne zabi tega, kar si videla. To je predpoda človeškega življenja. Kragulj je zli duh, grlica je duša. Vsaka duša, ki bo ljubila mojo Mamico in se zatekla k njej, bo rešena pogube.«

Mala grlica se je tedaj stisnila boječé in zaupno na kolena Device.